

at det forudsatte Antal af Gaarde nøiagtigt svarede til det nuværende Forhold, vilde det dog ikke indeholde en sikker Veiledning til at udfinde, hvad Dommer- og Skriverformet lovligen udgjør. Ved Udparcelleringen af de ældre Gaarde er det nemlig ifølge Forordning 25de Juni 1810 § 8 c. Reglen, at, naar ikke alle Parceller bebygges eller henlægges til forhen jordløse Huse, hæfter Hovedparcellen bestandigt for Udredelsen af alle de Gaarden med dens fulde Hartkorn paaliggende Byrder af det Slags, som ifkun med Vanskelighed kan deles i det Mindre, f. Ex. Fogedkorn, medens derimod disse Delsler, naar alle Parceller bebygges eller henlægges til forhen jordløse Huse, reparteres paa Parcellerne i Forhold til hvers Hartkorn, dog at der, hvad Kornydelserne angaaer, ikke af nogen af Parcellerne leveres mindre end $\frac{1}{4}$ Skp., og det maa paa Grund heraf paa mange Steder være Tilfældet, baade at Gaarde under 6 Tdr. aldeles lovmedholdeligt svare 1 Skp. Byg i Dommerkorn, og at Parceller paa mindre end 1 Td. yde denne Præstation. Hertil kommer, at der i nogle Jurisdictioner ved Siden af Dommerkorn ydes Skriverkorn, jvf. Lovens 1—5—18, saa at Gaarde under 6 Tdr. ved at yde begge Præstationer kunne have at erlægge en heel Skp. Byg og Gaarde over 6 Tdr.: 2 Skp. Endelig maa det heller ikke lades ubemærket, at der i flere Egne fra umindelige Tider have fundet Afvigelse Sted fra den lovbestemte Regel, blandt Andet saaledes, at der er ydet Rug istedetfor Byg, og disse Afvigelse, der rimeligviis oprindeligt have været begrundede i Hensyn til begge Parters Lary, kunne neppe ubetinget kaldes ulovlige, om der end i de sjældneste Tilfælde lader sig paavise nogen udtrykkelig Sanction for samme.

Justitsministeriet antog under disse Omstændigheder, at man helst maatte holde sig til, hvad den omhandlede Præstation hidtil factisk havde udgjort, og der blev derfor, efterat det

var blevet Justitsministeriet meddeelt, at Erstatningssummen i Udkastet til indeværende Aars Finantslov vilde blive foreslaaet til 15,000 Rbd., anstillet nærmere Undersøgelse om, hvormeget Indtægten af Dommerkornet for Retsbetjentene har beløbet sig til.

Det har allerede for adskillige Aar tilbage været bragt under Forhandling at afløse Dommerkornet med et Pengevederlag, i hvilken Anledning det daværende kongelige danske Cancellie ved et Circulaire af 20de Septbr. 1836 indhentede Oplysninger om sammes Beløb i de forskellige Jurisdictioner. De Indberetninger, som ved denne Leilighed indkom, bleve ved hiin Undersøgelse benyttede ved Siden af de Angivelser, som vedkommende Retsbetjente i Anledning af Krigsskatten efter Lov af 15de Mai 1850 havde indsendt til Ministeriet, og det fandtes da, at der i Dommerkorn har været svaret 46 à 4700 Tdr. Byg, ca. 1200 Tdr. Rug og ca. 1360 Rbd. i Penge. Efter denne Angivelse vilde der, naar, hvad der formeentlig maa være påsænde, Kornydelserne ansattes til Penge efter Gjennemsnittet af de sidste 10 Aars Capitelstart, d. e. ca. 3 Rbd. pr. Td. Byg og ca. 4 Rbd. 3 Mk. pr. Td. Rug, og Pengeydelsen lægges til, udkomme en Sum af ca. 21,000 Rbd.

Da det nu ikke havde været tilstgjet, at Retsbetjentene ved Afløsningen af den omhandlede Præstation, som de hidtil havde havt al Grund til at henregne til deres visse Indtægter, skulde lide noget Tab, troede den daværende Justitsminister, under Meddelelsen af det anførte Resultat, hvormed ogsaa de nærmere Oplysninger om Dommerkorn-Indtægten factiske Beløb, som Ministeriet specielt i denne Anledning lod indhente, stemmede overeens, paa den forrige Rigsdag at burde andrage paa en Forhøielse i den af Finantsministeriet beregnede Erstatningssum; men Rigsdagen fandt ikke at kunne gaae ind herpaa, og det forblev saaledes ved det oprindeligt i Forslag bragte Beløb.